ಅನ್ಯ ಮತಾವಲಂಬಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಆತಂಕ, ಭಯ, ಅಶಾಂತಿ ಹರಡುತ್ತಿವೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಅನ್ಯಮತಗಳ ಹಾವಳಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ರಾಜಕೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು. ಇಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರು ಏನೂ ಮಾಡಲಾರದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೂ ಇಲ್ಲದ, ರಾಜಕೀಯ ಏನೆಂದು ಅರಿಯದ ಮುಗ್ಧ ಬಡಜನರು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟು, ಭಯದಿಂದಲೂ, ಆತಂಕದಿಂದಲೂ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಡಜೀವಿಗಳ ಮೊರೆಯನ್ನು ಯಾರು ಕೇಳಬಲ್ಲರು? ಭಾರತದ ಉಳಿದ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಜನತೆ ಈ ಸ್ಥಳದ ನಿವಾಸಿಗಳು ಕಷ್ಟಪಡುವುದನ್ನು ಹೇಗೆ ಅರಿಯಬಲ್ಲರು? ಈ ನಾಡಿನ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದುಃಖಕರವಾಗಿದೆ. ಪರಂಪರಾನುಗತವಾಗಿ ಇವರು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿರುವ ದೇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಉಳಿದ ದೇವರನ್ನು ಕರೆಯಲು ಇವರಿಗೆ ಬಲಾತ್ಕಾರವಾದ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಏನೂ ಅರಿಯದ ಈ ಜನರನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಅನ್ಯಮತೀಯರ ಪೂಜಾಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೂ ತಮ್ಮ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದ ಮನಸ್ಸಿನ ವೇದನೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಲಾಗದೆ ದಿನಾ ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ: "ಹೇ ರಾಂಗೋ ಜುಬಾನ್, ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ಪಾರುಮಾಡು. ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು. ನಮಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕೊಡು."

ಈ ಸರಳ ಜೀವಿಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಂದಿಗೆ ಭಾರತದ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ನಾಡಿನ ಜನರೂ ಧ್ವನಿ ಸೇರಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಂತಾಗಲಿ. ಇವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಅದನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಿ.

[*The Noetis* By Parul Dutta and *Arunachal Through The Ages* By J.N. Chowdhury ಈ ಎರಡು ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದಲೂ, ಇಲ್ಲಿಯ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಶಾರದಾ ಮಿಷನ್ನಿನ ಸಂಪರ್ಕವಿದ್ದ ಈ ನಾಡಿನ ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಅನುಭವವನ್ನೂ ಆಧರಿಸಿ ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ.]

ಪ್ರಹಸನ ಪ್ರಸಂಗ

ಸಂತಾ ಸಿಂಗನು ವಿದ್ಯುತ್ ಗರಗಸದಿಂದ ಮರವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಅವನ ಹತ್ತೂ ಬೆರಳುಗಳು ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಅವನು ಕೂಡಲೇ ಡಾಕ್ಟರ ಹತ್ತಿರ ಓಡಿದನು.

ಡಾಕ್ಟರ್ : "ನಿನ್ನ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಕೊಡು. ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ."

ಸಂತ ಸಿಂಗ್ : "ಬೆರಳುಗಳೇ ಇಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟ್ರೇ. ಅದಕ್ಕೇ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ರ ಬಂದದ್ದು."

ಡಾಕ್ಟರ್ : "ಬೆರಳುಗಳೇ ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಹೇಗಯ್ಯ! ನೀನು ಅವುಗಳನ್ನು ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು! ಮೈಕ್ರೋಸರ್ಜರಿ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಬಹುದಿತ್ತು!"

ಸಂತಾ ಸಿಂಗ್ : "ಆದರೆ ಡಾಕ್ಟ್ರೇ, ಅವುಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಹೆಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು?"

ಮನಸ್ಸು ಹಸ್ತವಿದ್ದಂತೆ, ಬೆರಳುಗಳೇ ದಶೇಂದ್ರಿಯಗಳು. ಬೆರಳುಗಳಿಲ್ಲದೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಆಗದಿರುವಂತೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಮನಸ್ಸು ವಿಷಯಗ್ರಹಣ ಮಾಡಲಾರದು.

❖ ❖ ❖

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ನೇತ್ರಚಿಕಿತ್ಸಕನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ವೈದ್ಯನು ಅವನ ಕಣ್ಣನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅವನಿಗೊಂದು ಕನ್ನಡಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ವೈದ್ಯನನ್ನು ಕೇಳಿದ, "ಡಾಕ್ಟ್ರೇ, ಈ ಕನ್ನಡಕ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ನಾನು ಓದಬಹುದಲ್ಲವೆ?"

"ಖಂಡಿತ. ನಿಮಗೆ ಓದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲೇ ಬೇಕು" , ವೈದ್ಯನು ಭರವಸೆಯಿಂದ ನುಡಿದ.

"ಆಹಾ! ಎಂಥ ಭಾಗ್ಯ! ನಾನು ಓದಲು ಕಲಿಯಬಲ್ಲೆ ಎಂದೇ ಎಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ" ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆನಂದಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನುಡಿದ.

ಹೀಗೆಯೇ ನಾವು ಬಾಹ್ಯ ಪರಿಕರಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಸುಖವನ್ನು ಅಥವಾ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಭ್ರಮಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆಂತರಿಕ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೊರಗಿನ ಪರಿಕರಗಳಿಂದ ಯಾವ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಪಡೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯ ಪರಿಕರಗಳ ವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಬಾಹ್ಯ ಸುಖಸಾಧನಗಳಿಂದ ಸುಖ ವೃದ್ಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

❖ ❖ ❖

ರೋಗಿ : "ಡಾಕ್ಟ್ರೇ, ನಾನು ಈ ರೋಗದಿಂದ ಗುಣವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಎಷ್ಟಿದೆ?"

ವೈದ್ಯ : "ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಗುಣವಾಗುವ ಛಾನ್ಸ್ ಇದೆ."

ರೋಗಿ : "ಹೌದೇ !"

ವೈದ್ಯ : "ಖಂಡಿತ! ವೈದ್ಯಕೀಯ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಈ ರೋಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವರಲ್ಲಿ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಒಂಬತ್ತು ಜನ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿದವರ ಪೈಕಿ ನೀವು ಹತ್ತನೆಯವರು, ಉಳಿದ ಒಂಬತ್ತು ಜನರು ಆಗಲೆ ಮೃತಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ."

ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ದಕ್ಷ ಆಡಳಿತದ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ, ವೈದ್ಯರು ಉತ್ತಮ ಆರೋಗ್ಯದ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನೆಮ್ಮದಿಯ ಭವಿಷ್ಯದ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಭರವಸೆಗಳೂ ಹುಸಿ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲೇ ನಿಜವಾದ ಭರವಸೆ ಇರುವುದು.